

Vi gør det sammen

Annie var bange for at begynde i Unge Kvinder.

Denne historie fandt sted i USA.

Annie gned stoffet i sin kjole. Hun forsøgte at lytte til talerne. Men hun havde sommerfugle i maven. I dag var dagen, hvor Annie skulle begynde i Unge Kvinder. Hun tog til klassen, lige efter nadvermødet var forbi. Alle fortalte Annie, at hun skulle glæde sig, men i stedet var hun bange.

Hun så over på Tami, hendes storesøster. Tami havde været i Unge Kvinder i tre år, og hun elskede det. Hun fortalte altid Annie, hvor fantastisk det var. »Du får så mange venner,« sagde Tami. »Det er anderledes end Primary. Det er næsten som om, at du er voksen.«

Men Annie var ikke som sin søster. Tami kunne godt lide at møde nye mennesker, og det var let for hende at få venner. Annie var stille og ville hellere læse eller tegne end at tale med andre.

Annie havde også akne, og hun var genert over sit udseende. Hun brugte en særlig creme, hvilket hjalp. Men de røde prikker på hendes hud ville bare ikke gå væk.

Efter nadvermødet trak Annie fødderne i gangen. »Jeg kan ikke tage til Unge Kvinder i dag,« sagde hun til mor og Tami.

Mor så bekymret ud. »Jeg troede, at du glædede

dig til at begynde i Unge Kvinder. Hvad skete der?«

»Jeg kender ikke nogen af de ældre piger.« Annie rørte ved sit ansigt. »Og de vil sikkert grine, når de ser mig.«

Mor gav Annie et knus. »Husk, at Tami også vil være der.«

»Jeg er ikke ligesom Tami,« sagde Annie. Hun så på sin søster. »Du er god til at snakke med folk.«

»Jeg ved, at det er svært at komme i en ny klasse,« sagde Tami. »Men vi gør det her sammen. Jeg var også bange, da jeg begyndte i Unge Kvinder.«

Annie stirrede på Tami med store øjne. Tami virkede altid så modig! Hun havde endda gået til optagelsesprøve til skolens musical og fået hovedrollen. Annie gjorde ikke den slags ting. Hun prøvede bare på at gå ubemærket hen.

»Men du er aldrig bange,« sagde Annie.

Tami smilede. »Selvfølgelig bliver jeg bange! Jeg var bange, da jeg gik til optagelsesprøve til musicalen. Ved du, hvad jeg gjorde?«

Annie rystede på hovedet.

»Jeg bad og gjorde mit bedste. Og jeg hjalp også

de andre børn. Det virkede som om, at mange af dem var bange ligesom mig. Det at hjælpe andre med at være modige hjalp mig til at være modig.«

Annie tænkte over det. Kunne hun gøre det, Tami gjorde, og hjælpe andre piger i hendes klasse til ikke at være bange?

»Tror du, at du kan tage til Unge Kvinder i dag?« spurgte mor.

Annie trak vejret dybt. Så nikkede hun. Det kunne hun godt gøre.

Annie og Tami gik hen til Unge Kvinders klasseværelse. Annie så rundt på de andre piger. Nogle af dem så nervøse ud, ligesom hun var. Julie snoede et hårstrå rundt om sin finger, mens Erica bed sine negle.

Annie tænkte over, hvordan hun kunne hjælpe dem. Hun gik over for at sidde ved Julie. »Er du også nervøs?« hviskede Annie. »Det skal nok gå.« Julie smilede, og Annie smilede igen. Annie følte sig mindre bange nu. Måske kunne Unge Kvinder virkelig være godt. ●